Ankenævnet for Forsikring

Den 2. marts 2016 blev i sag nr. 88410:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har kaskoforsikring hos Codan Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af at hans bil udbrændte den 28/11 2013.Han er endvidere utilfreds med selskabets værdiansættelse af bilen.

Selskabet har udbetalt en forholdsmæssig erstatning med henvisning til, at klagerens søn er den faste bruger af bilen, og at selskabet ville have beregnet en højere præmie, såfremt dette var oplyst på tegningstidspunktet.

I klageskema af 31/8 2015 har klageren bl.a. anført:

> ”1. sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
> Under henvisning til vedlagte bilag angår sagen spørgsmålet om erstatning for bil.
> Erstatningspligten/ansvaret er anerkendt i forhold til udbrændt bil. Forsikringsselskabet har imidlertid reduceret erstatningen ud fra en betragtning om, at forsikringstagerens søn var den reelle bruger af bilen, hvilket imidlertid bestrides.
> Selskabet har med henvisning til en telefonsamtale ment, at der ved forsikringstegning er givet urigtige oplysninger henset til, at forsikringstagerens søn skulle have givet urigtige oplysninger ved forsikringstegning og erkendt at have brugt bilen mest, hvilket begge dele bestrides. Det overlades til forsikringsselskabet at transskribere samtalen i det omfang, det findes nødvendigt – det skal blot fremhæves, at forsikringstagerens søn ved henvendelse startede med at præsentere sig som … ikke som [klager]).
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
> Forsikringsselskabet har angivet værdien af den totalskadede bil til kr. 300.000,00, men alene udbetalt kr. 150.700,00. Der anmodes om fuld erstatning, hvortil bemærkes, at bilen

kort tid inden forsikringsbegivenheden var købt for kr. 362.000,00 og således, at bilens reelle værdi på skadestidspunktet angives til at være kr. 340.000,00, der således ønskes tilkendt i erstatning".

Hertil har selskabet i brev af 21/10 2015 bl.a. gjort gældende:

"D. 28.11.2013 blev vi kontaktet af forsikringstagerens søn. Han oplyste, at han ringede på vegne af sin far, da denne ikke talte godt dansk. Han oplyste videre, at den forsikrede bil var brændt natten forinden.

D. 04.12. modtog vi skadeanmeldelse, hvoraf fremgik følgende om hændelsesforløbet:

'Vi ved ikke hvad der skete. Der var lige pludselig 2 biler, der brændte udenfor parkeringspladsen. Min far så det der han kom hjem fra … og så kom han op og sagde det til mig [klagers søn] hvor jeg ringede til alarmcentralen'. Bilen befandt sig på skadetidspunktet på en parkeringsplads ved forsikringstagerens bopæl.

I forbindelse med undersøgelsen af skaden, har vi gennemgået forsikringsforholdet og har konstateret følgende:

- Forsikringstageren har tilsyneladende haft 1 bil forsikret i tidligere selskab. 12009 tegnede han bilforsikring i Codan. Med ikrafttræden pr. 11.03.2010 indtegnede han bil nr. 2 i Codan - en .... Der har været to skader på denne bil, og forsikringstagerens søn … var fører af bilen ved i hvert fald det ene af disse to uheld.

- Bil nr. 2 har været skiftet et par gange, senest til den omhandlede [bil], der blev indtegnet med ikrafttræden 13.03.2013. Ved alle policer for bil nr. 2 har der været indsat en klausul, hvorefter præmien er fastsat under forudsætning af, at køretøjet alene anvendes til privat personkørsel og kun undtagelsesvis benyttes af andre end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever.

- [Klagers søn] var på indtegningstidspunktet og er fortsat registreret i RKI

- Af en lydfil vedrørende præmiebetalingen for den omhandlede [bil] fremgår, at det er [klagers søn], der ringer og taler med Codans sælger. [Klagers søn] oplyser ikke, at han er søn af forsikringstageren, og giver samtidig klart udtryk for, at det er [klagers søn] selv der er interesseret i præmien, og om muligheden for at få halvårlig præmiebetaling.

- [Klagers søn] oplyste ved samtale med vores skadekonsulent, at årsagen til anskaffelsen af en … var, at han skulle benytte den, når han hjalp til i forsikringstagerens købmandsforretning. Den omhandlede [bil] blev købt for at han kunne komme i skole og andre steder. Han oplyste, at han kørte mere i bilen end forsikringstageren. Han oplyste endvidere, at raterne for bilen blev betalt fra hans konto.

- [Klagers søn] oplyste ved samtalen, at hans mor ikke har kørekort.

Vi har i brev af 05.03.2014 til forsikringstageren meddelt, at vi finder det godtgjort, at hans søn var den reelle bruger af bilen, og at erstatningen derfor ville blive nedsat i forholdet mellem den betalte præmie, og den præmie, der skulle have været betalt med sønnen som bruger af bilen.

Bilens værdi var opgjort til 300.000 kr.
I brev af 20.03.2014 har forsikringstagerens advokat gjort indsigelse mod såvel værdiansættelsen af bilen, som grundlaget for pro rata erstatning. Vi har i brev af 07.04. fastholdt vores afgørelse.

Foranlediget af klagen har vi gennemgået sagen på ny, men finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Vedr. ejer/bruger

Som redegjort for, er den omhandlede bil indtegnet som bil nr. 2, idet forsikringstageren allerede havde bilforsikring i Codan.

Policen blev derfor i overensstemmelse med fast praksis, når der indtegnes bil nr. 2 forsynet med en klausul med følgende ordlyd:

'Klausul 31
Præmien er fastsat under forudsætning af.
- At køretøjet benyttes til privat personkørsel og kun undtagelsesvis benyttes af andre end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever'.

Policen blev udstedt d. 04.06.2013, men trådte i kraft pr. 13.03.2013. Der blev d. 13.06.2013 udsendt ny police med halvårlig præmiebetaling, og d. 22.06.2013 blev der atter udstedt en police, nu med helårlig præmiebetaling. De to sidstnævnte policer var ligeledes forsynet med klausul 31.

Som tidligere anført havde forsikringstageren forud for indtegningen af denne [bil] indtegnet andre biler som nr. 2 bil. Det drejer sig om en …, der blev afhændet og efterfulgt af en anden bil af samme mærke. Der blev i den anledning fremsendt 3 policer - alle forsynet med klausul 31.

Efter fremsendelsen af policen d. 04.06.2013 blev vi som redegjort for ovenfor kontaktet telefonisk af forsikringstagerens søn …, der spurgte indgående til præmiebetalingen, herunder om der kunne ske ratevis betaling. Salgsmedarbejderen spørger i starten af samtalen om det er [klager], hvilket bekræftes.

Efterfølgende havde vores skadekonsulent en længere telefonsamtale med [klagers søn]. Denne oplyste bl.a. følgende:

- At forsikringstageren ikke længere er i arbejde
- At han har kendskab til, at den månedlige ydelse på billånet udgør 4.906 kr.
- At præmien betales over hans konto
- At det fortrinsvis er ham, der kører bilen, og at han kører mere i bilen end forsikringstageren
- At den første bil nr. 2, …, blev anskaffet fordi han skulle hjælpe til i forsikringstagerens købmandsforretning
- At den omhandlede bil blev anskaffet med henblik på, at han kunne køre til skole og andre steder
- At moderen ikke har kørekort

Idet vi henviser til
- Indholdet af ovennævnte telefonsamtaler

- At forsikringstageren indtegnede bil nr. 2 efter, at [klagers søn] fyldte 18 år.
- At forsikringstageren os bekendt ikke tidligere har haft to biler.
- At forsikringstagerens ægtefælle ikke har kørekort

finder vi det godtgjort, at [klagers søn] og ikke forsikringstageren var den reelle bruger af den omhandlede bil, og at klausulen om, at bilen '... kun undtagelsesvis benyttes af andre end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever' er overtrådt.

Med henvisning til Fal §§ 6 og 7 gør vi således gældende, at vi ikke har modtaget korrekte oplysninger om, hvem den reelle bruger af bilen var, og at erstatningen derfor skal opgøres i forhold til den præmie, der skulle have været betalt.

Vedr. erstatningens størrelse

Vi har i brev af 05.03.2014 til forsikringstageren oplyst, at bilens værdi er opgjort til 300.000 kr.

Med [klagers søn] som bruger ville den årlige præmie have udgjort 23.047 kr. Den betalte præmie var 11.792 kr.

Vi har derfor opgjort erstatningen i forholdet mellem den betalte præmie og den præmie, der skulle have været betalt. Med fradrag for selvrisiko og oprundet er erstatningen opgjort til 150.700 kr.

For så vidt angår værdiansættelsen af bilen, har vores taksator undersøgt markedet. Ved kontakt til … A/S, Bilhuset … samt … har han fået oplyst priser på mellem 200.000 kr. og 300.000 kr. for biler af tilsvarende alder og km tal. Ligeledes har han søgt tilsvarende biler på nettet. Vi henviser til bilag F.

Vi har således fastsat erstatningen til den maksimale værdi. Hvilken pris, der er angivet i købekontrakten, er i denne sammenhæng uden betydning.

Vi må på grundlag af vores markedsanalyse fastholde, at bilens værdi på skadetidspunktet ikke oversteg 300.000 kr.

Sammenfattende må vi således meddele, at vi fastholder vores afgørelse. Til støtte herfor kan vi bl.a. henvise til AK 82.302 og AK 86303".

Heroverfor har klageren i mail af 6/11 2015 bl.a. bemærket:

"Det eneste af relevans synes at være spørgsmålet om, hvorvidt forsikringstager er reelle bruger/forsikringstager. Det vil bero på forsikringsselskabet at bevise grundlag for reduceret dækningspligt og således betragtning om, at en anden en forsikrede var den primære/reelle bruger.

Det bestrides, at en søn skulle være primære bruger. Det kan hertil oplyses, at bilen i forbindelse med skadesbegivenhed da heller ikke befandt sig hos [klagers søn], der boede i ….

Det bestrides, at telefonsamtalerne kan begrunde/bevise forsikringsselskabets påstand. Forsikringsselskabet opfordres til at fremlægge transskriberet samtale med præcis henvisning i kontekst til det, der måtte menes relevant.

I samme forbindelse bemærkes, at der ikke er modtaget de i vedhæftede omtalte bilag men alene det vedhæftede - der anmodes om samlet kopi.

I forhold til at have/have haft en … findes dette i sig selv afgørende - besiddelse af 2 biler, hvor den omtalte … vel i almindelighed må ses som en 'arbejdsbil', vil ikke være af afgørende betydning.

Ad værdi findes der ikke grundlag for at vurdere handelsværdi, når bilens faktiske markedsværdi er fastslået ved handel umiddelbart forud for forsikringsbegivenhed".

Hertil har selskabet i mail af 3/12 2015 bl.a. anført følgende:

"Advokaten anfører, at bilen befandt sig på forsikringstagerens adresse på skadetidspunktet. I kommentar hertil skal vi blot bemærke, at [klagers søn] tilsyneladende befandt sig samme sted. Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport fra 28.11.2013, at 'mens vi var på stedet, ankom ejeren af [bilen] sammen med sin søn …' Af rapport vedrørende afhøring af [klagers søn] fremgår: 'afhørte forklarede, at hans far var kørt hjem fra … omkring kl 0330 i familiens anden bil. Da faderen drejede ind ad …, kunne han se, at deres [bil] brændte. Da faderen taler dårligt dansk, skyndte denne sig op og vækkede afhørte'.

Vi har ikke yderligere kommentarer til sagen".

Heroverfor har klageren i brev af 22/12 2015 bl.a. bemærket:

"Under henvisning til ovennævnte sag og Ankenævnets brev af 4. december 2015 skal for god ordens skyld fremhæves, at bilen jo netop befandt sig på forsikringstagerens adresse – og dette uafhængigt af, at [klagers søn] også da var hos sin familie.

Det af forsikringsselskabet anførte ændrer ikke ved bevisbyrder eller indgår til ændring af tidligere vurdering af bevisforhold".

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder en lydfil med optagelse af to samtaler mellem klagerens søn og én af selskabets medarbejdere. Nævnet har aflyttet den vedlagte lydfil.

Af klagerens forsikringspolice fremgår bl.a.:

"**Klausul 31**

Præmien er fastsat under forudsætning af:

- At køretøjet alene benyttes til privat personkørsel og kun undtagelsesvis benyttes af andre end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever".

6. 88410

Nævnet udtaler:

Den 28/11 2013 blev selskabet kontaktet af klagerens søn, der oplyste, at han ringede på vegne af sin far, der ikke talte godt dansk. Han oplyste, at den forsikrede bil var brændt natten forinden.

I forbindelse med anmeldelsen af skaden har selskabet gennemgået klagerens forsikringsforhold og har blandt andet konstateret, at klageren har to biler forsikret i selskabet. Bil nr. 1 blev indtegnet i selskabet i 2009. Med ikrafttræden den 11/3 2010 indtegnede han bil nr. 2. Bil nr. 2 har været skiftet ud et par gange – senest til den omhandlende bil, der blev indtegnet med ikrafttræden den 13/3 2013.I policen vedrørende bil nr. 2 er der på side 3 indsat en klausul, hvorefter præmien er fastsat under forudsætning af, at køretøjet alene anvendes til privat personkørsel og kun undtagelsesvis benyttes af andre end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever. På policens side 2 står klageren anført som ejer og bruger af køretøjet.

Selskabet har vedlagt en lydfil med optagelse af en samtale mellem klagerens søn og selskabets skadekonsulent. Under samtalen oplyser klagerens søn blandt andet, at den omhandlende bil blev købt, så han kunne komme til og fra skole, og så han kunne komme andre steder hen. Han oplyser endvidere, at han brugte bilen mere end klageren, og at raterne for bilen blev betalt fra hans konto. Han oplyser også, at hans mor ikke har kørekort.

Selskabet har udbetalt en forholdsmæssig erstatning til klageren med henvisning til, at klagerens søn er den reelle bruger af bilen. Værdien af den totalskadede bil har selskabet ansat til 300.000 kr. Selskabet oplyser, at værdiansættelsen er sket på baggrund af taksators undersøgelse af markedet, hvor han har fået oplyst priser på mellem 200.000 og 300.000 kr. for biler af tilsvarende alder og kilometerstand, ligesom taksator har søgt tilsvarende biler på nettet. Selskabet har oplyst, at den årlige præmie med klagerens søn som bruger ville have udgjort 23.047 kr., og at den betalte præmie er 11.792 kr. Selskabet har herefter udbetalt en erstatning svarende til forholdet mellem den betalte præmie og den præmie, der skulle have været betalt med fradrag for selvrisiko, i alt 150.700 kr., til klageren. Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge

til grund, at bilens reelle bruger er klagerens søn, og at selskabet – hvis dette havde været oplyst ved tegningen af forsikringen – ville have opkrævet en højere præmie. Henset til oplysningerne i klagerens police, og da det er nævnets opfattelse, at det er almindeligt kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens risikooplysninger, burde klageren have oplyst til selskabet, at bilen var til brug for hans søn. Nævnet finder, at undladelsen heraf kan tilregnes ham som groft uagtsomt.

Nævnet finder herefter, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7 er berettiget til at opgøre erstatningen for den anmeldte totalskade som en forholdsmæssig erstatning.

Herefter, og idet nævnet ikke har fundet grundlag for at kritisere selskabets værdiansættelse af bilen,

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand